

Ons kenmerk	09/12730 09/13226	Maastricht	21 januari 2010
Bijlage(n)		Verzonden	21 JAN. 2010

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 23 juli 2009 hebben wij van Deponie Zuid NV een verzoek d.d. 21 juli 2009 om wijziging van de voorschriften van de revisievergunning ontvangen. Het betreft een verzoek om wijziging van de voorschriften ingevolge artikel 8.24 van de Wet milieubeheer. Op 12 augustus 2009 hebben wij een tweede verzoek om wijziging van de voorschriften ontvangen. Dit verzoek is gedateerd op 11 augustus 2009. De verzoeken zijn geregistreerd onder nummer 09/12730 en 09/13226.

Het betreft de inrichting die gelegen is aan de Europaweg 179 te Landgraaf, kadastraal bekend als gemeente Landgraaf, sectie E, nummers 31, 43, 66 ged., 73 t/m 94, 99, 112, 113, 114, 154 (gedeeltelijk), 155 (gedeeltelijk), 156 (gedeeltelijk), 168 (gedeeltelijk) en 169.

De verzoeken om wijziging van de voorschriften betreft:

- voorschrift A.4 inzake het bord bij toegangspoort van de inrichting;
- het wijzigen CAR-protocol voor zover het de steekproefsgewijze bemonstering van asbest betreft;
- voorschrift 2.5 van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2008 inzake het gebruik van het calamiteitenbassin voor de percolaatopvang;
- voorschrift E.3.3.d van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2008. Dit voorschrift betreft de periodieke bemonstering van het water dat in de controledrains wordt aangetroffen;
- uitbreiding verwerkingscapaciteit extern afvalwater van 5.000 m3 naar 20.000 m3;
- opslag van te verwerken extern afvalwater in calamiteitenbassin in plaats van in tanks;
- vervangen van de term calamiteitenbassin door percolaatbufferbassin in voorschriften 2.7, 2.8, 2.9 en 2.11 van de veranderingsvergunning.

Van toepassing zijn met name de categorieën 28.4.a.5 (opslag gevaarlijk afval), 28.4.a.6 (opslag bedrijfsafvalstoffen), 28.4.b (overslag afvalstoffen), 28.4.c.1 (bewerken bedrijfsafvalstoffen), 28.4.c.2 en 28.4.f (storten van afvalstoffen) als bedoeld in bijlage 1 van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (IVB).

2. Huidige vergunningensituatie

Op 4 april 2006 is aan het bedrijf een revisievergunning verleend. Deze vergunning is onherroepelijk sinds 26 mei 2006. Daarnaast is op 18 december 2008 een veranderingsvergunning verleend.

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Milieu-effectrapportage of beoordelingsplicht (MER)

Het besluit milieu-effectrapportage 1994, zoals gewijzigd in 1999 (hierna :het Besluit) maakt onderscheid naar MER-plichtige activiteiten (onderdeel C van de bijbehorende bijlagen) en MER-beoordelingsplichtige activiteiten (onderdeel D van de bijbehorende bijlage). Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel C hebben zodanige nadelige milieugevolgen, dat er altijd een milieu-effectrapportage (verder MER) moet worden opgesteld. Activiteiten die vallen onder de werkingssfeer van onderdeel D dienen beoordeeld te worden naar de omstandigheden waaronder deze activiteiten worden verricht. Doel van deze MER-beoordelingsplicht is vast te stellen of een MER moet worden opgesteld of niet.

De aangevraagde veranderingen zijn niet van invloed op de MER-plicht van het bedrijf. In het kader van de oprichtingsvergunning van 4 december 1994 is een MER-rapport opgesteld. Een nieuw MER-rapport is niet aan de orde.

3.2. Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob)

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekkinggrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 de beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Op basis hiervan worden bedrijven in de afvalbranche gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten. Alle bedrijven in de afvalbranche die verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat daarbij kort gezegd om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden. Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden

gemaakt. Een negatief advies van Bureau Bibob kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob geen toets plaatsgevonden omdat geen sprake is van oprichtings- of revisievergunning.

3.3. Natuurbeschermingswet en Flora- en faunawet

In Nederland zijn de gebiedsbescherming en de soortenbescherming in twee afzonderlijke wetten geregeld, respectievelijk de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet 1998) en de Flora- en faunawet (Ffwet). Zowel de Natuurbeschermingswet 1998 als de Flora- en faunawet geven uitvoering aan richtlijn (EEG) nr. 79/409 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn). Doel van deze richtlijnen is bij te dragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten. De Nbwet 1998 bevat maatregelen ten aanzien van de in Nederland aangewezen Natura 2000-gebieden. De Ffwet bevat de op grond van de richtlijnen vereiste soortenbeschermende maatregelen en verboden. Gebiedsbeschermende maatregelen zijn niet gericht op individuele exemplaren van planten en dieren maar op instandhouding van de soorten via behoud of herstel van hun habitats. Bij de soortenbescherming daarentegen worden wel maatregelen opgelegd ten aanzien van de bescherming van individuele exemplaren.

3.3.1. Natuurbeschermingswet (Nbw)

De inrichting grenst aan het Natura 2000 Brunssummerheide. De overwegingen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 vallen onder de werkingssfeer van die wet en daarom buiten het kader van de Wet milieubeheer. In het kader van de revisievergunning is reeds gebleken dat een Nbwetvergunning niet noodzakelijk is.

3.3.2. Flora- en faunawet

De aangevraagde veranderingen hebben geen nadelige effecten/nadelige effecten op beschermde dieren- en plantensoorten.

3.4. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo)

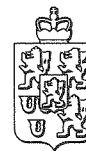
Voor het lozen van bedrijfsafvalwater is een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) verleend door het Waterschap Roer en Overmaas. Dit Waterschap heeft bij brief van 15 september 2009 laten weten dat voor de aangevraagde wijzigingen geen vergunning op grond van de Wvo noodzakelijk is. Coördinatie is derhalve niet aan de orde.

3.5. Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO)

Dit besluit is niet van toepassing.

3.6. Besluit milieuverslaglegging en European Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR)

Het besluit milieuverslaglegging is niet van toepassing. Wel van toepassing is de rapportageplicht op grond van het E-PRTR. Deze verordening is in het kader van het VN-verdrag van Aarhus in februari 2006

vastgesteld en verplicht bedrijven rechtstreeks hun emissies naar water, lucht en bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid. In bijlage I van deze verordening is opgenomen welke inrichtingen verslagplichtig zijn. Ook de activiteiten van de inrichting zijn aangewezen als verslagplichtige activiteit. Het bedrijf is verantwoordelijk voor de juistheid, volledigheid en tijdigheid van deze informatie en het bevoegd gezag moet deze gegevens beoordelen op volledigheid, consistentie en juistheid. De overheid stelt vervolgens de gegevens beschikbaar voor het Europees register. Sinds 2008 moeten de aangewezen bedrijven rapporteren aan het bevoegd gezag. Dat betekent dat die bedrijven die onder E-PRTR vallen vanaf 1 januari 2007 volgens die nieuwe Europese spelregels moeten registreren.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'. Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.1.2. Activiteitenbesluit

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het 'Activiteitenbesluit') in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (de 'Regeling'). Dit activiteitenbesluit en bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

Omdat de inrichting een gpbv-installatie betreft, zoals genoemd in artikel 8.1 Wm, is het activiteitenbesluit niet van toepassing.

4.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT)

4.2.1. Toetsingskader

De IPPC-richtlijn (Richtlijn 96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996, inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) heeft tot doel preventie en beperking van verontreiniging van de in de richtlijn genoemde industriële activiteiten. Ten aanzien van deze activiteiten zijn in de IPPC-richtlijn de best beschikbare technieken opgenomen. De IPPC-richtlijn is volledig in de Wet milieubeheer geïmplementeerd. Op grond hiervan dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk – bij voorkeur bij de bron – te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Bij de bepaling van BBT dienen wij in zijn algemeenheid de in de Wm vermelde aspecten te betrekken, rekening houdend met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel. In het bijzonder dienen wij bij de bepaling van BBT rekening te houden met de Regeling aanwijzing BBT-documenten.

Van de binnen de inrichting te verrichten activiteiten is alleen het storten van afvalstoffen direct in de IPPC-richtlijn aangewezen. Het betreft categorie 5.4 van de in bijlage I van de IPPC-richtlijn. De overige activiteiten zijn niet aangewezen in de IPPC-richtlijn. Voor stortplaatsen is in het kader van de IPPC-richtlijn echter nog geen zogenaamd BREF-document (best reference document) opgesteld. Voor een stortplaats zijn de best beschikbare technieken vastgelegd in door de EG vastgestelde Richtlijn 1999/31/EG. Deze richtlijn is in Nederland geïmplementeerd in de bestaande regelgeving voor stortplaatsen (met name Stortbesluit bodembescherming; Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen; Uitvoeringsregeling stortbesluit bodembescherming). De stortplaats is in 1994 volgens de laatste stand der techniek gebouwd. Ook in 2009 behorende de toegepaste technieken nog steeds tot de best beschikbare technieken zodat geconcludeerd kan worden dat aan de IPPC richtlijn wordt voldaan.

Voor de overige activiteiten worden de best beschikbare technieken toegepast, waarmee de algemene bepalingen van de IPPC in acht worden genomen.

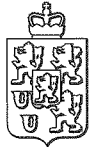
4.3. Afvalstoffen

4.3.1. Afvalstoffen

De hoeveelheid afval die binnen de inrichting ontstaat verandert niet. Het opslaan en bewerken van afvalstoffen en daarmee ook de doelmatigheid hiervan verandert ook niet.

4.3.2. Acceptatie en opslag en / of verwerking

In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) dient te beschikken. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. Het A&V-beleid is van toepassing op alle bedrijven die afval accepteren. Deze procedures dienen gebaseerd te zijn op de richtlijnen uit het rapport “De verwerking verantwoord”.

De acceptatie- en verwerkingsprocedures zijn in het kader van de revisievergunning vastgelegd. In dit protocol is vastgelegd dat asbesthoudend afval steekproefsgewijs gecontroleerd wordt. Met het verzoek om van deze steekproefsgewijze controle af te zien kunnen wij instemmen. Het is immers niet de bedoeling om asbesthoudend afval dat elders volgens de daarvoor geldende regels verpakt is, op de stortplaats uitgepakt wordt. Daarnaast zijn wij van mening dat dit ook niet strookt met de voorschriften uit de vigerende vergunning. Het steekproefsgewijs controleren van asbesthoudend afval is daarom niet langer nodig.

Voor wat betreft voorschrift A.4 geldt dat het bord bij toegangspoort van de inrichting niet per definitie alle te accepteren afvalstoffen te vermelden. Dit voorschrift wordt conform aangepast.

Voor wat betreft het verzoek om de hoeveelheid te verwerken extern afvalwater te verhogen van 5.000 m³ per jaar naar maximaal 20.000 m³ geldt dat dit onder voorwaarden vergund kan worden.

4.3.3. Administratieve organisatie en interne controle

In het LAP is tevens aangegeven dat een beperkt aantal bedrijven dat gevaarlijke afvalstoffen accepteert over een adequate administratieve organisatie en een interne controle (AO/IC) dient te beschikken. Onder administratieve organisatie wordt verstaan het complex van organisatorische maatregelen gericht op de informatieverzorging ten behoeve van het besturen en doen functioneren van een organisatie, alsmede voor het afleggen van verantwoordingen. Onder interne controle wordt verstaan het toetsen van resultaten aan normen door of namens de leiding ten behoeve van de leiding. Via de AO/IC dient een betrouwbare informatie naar het management en derden (vergunningverleners en toezichthouders) te zijn gewaarborgd. Met betrouwbaar wordt bedoeld een juiste, tijdige en volledige informatieverzorging die tevens controleerbaar is. Op grond van het LAP dienen deze procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport "De verwerking verantwoord".

Vanwege de veranderingsvergunning verandert de administratieve organisatie en de interne controle niet.

4.4. Afvalwaterlozingen

Binnen de inrichting ontstaan geen andere afvalwaterstromen dan die welke op grond van de revisievergunning verleend zijn.

4.5. Bodem

4.5.1. Onderzoek nulsituatie van de bodem

De bodemnulsituatie is al in het kader van de vigerende vergunning vastgelegd.

4.5.2. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Er worden geen andere bodembedreigende activiteiten verricht dan reeds vergund zijn.

Voor wat betreft het verzoek om voorschrift E.3.3.d aan te passen het volgende. Dit voorschrift hebben wij in de veranderingsvergunning van 18 december 2008 opgenomen. De signaleringsdrainage onder de onderafdichting heeft tot doel een lekkage in de onderafdichtingsconstructie te signaleren. In het voorschrift is opgenomen dat wekelijks gecontroleerd moet worden of in deze signaleringsdrainage water

aanwezig is of niet. Eventueel aanwezig water dient conform het voorschrift ondermeer te worden onderzocht conform voorschrift E.3.5 en er dient te worden vastgesteld of sprake is van een lekkage.

Verzocht wordt om de verplichting het water te bemonsteren en te analyseren conform voorschrift E.3.5 te veranderen in een verplichting dit twee maal per jaar te doen. Het verzoek wordt niet nader onderbouwd.

Wij kunnen met dit verzoek niet instemmen. Het doel van de signaleringsdrainage is tijdig en snel te signaleren of water uit het stort komt en of sprake is van een lekkage. Het onderzoeken van de aanwezigheid van water is daarom op een frequentie van 1 maal per week vastgesteld. Inherent aan dit systeem is dat als er sprake is van de aanwezigheid van water ook bepaald moet worden of dit water mogelijk uit het stort komt en dus percolaat bevat. Dit is alleen vast te stellen op basis van een analyse als bedoeld in voorschrift E.3.5. Als dit slechts twee keer per jaar gecontroleerd wordt, kan het een half jaar duren voordat een lekkage wordt getraceerd en dat is naar onze mening niet acceptabel.

Dat er nog steeds sprake is van uittreden van water is op zichzelf al vreemd. Het doorspuiten van deze signaleringsdrainage is daar mogelijk voor een deel debet aan en daarom in de veranderingsvergunning van 2008 niet meer verplicht gesteld. Daarnaast is echter in het recente verleden percolaat aangetroffen in een aantal drains. Alleen om die reden is het beperken van de analysefrequentie tot twee maal per jaar niet te onderbouwen. Een signaleringsdrainage zou in dat geval het belangrijkste doel missen: het tijdig signaleren van een lekkage. Wat daarbij evenmin over het hoofd gezien mag worden is dat de lekkage feitelijk niet gerepareerd is. Alleen de percolaatwaterstand in het stort is verlaagd waardoor het op dit moment lijkt of het weglekken van percolaat gestopt is danwel verminderd is. Een nieuwe lekkage of een beperkte voortzetting van de toen gesignaleerde lekkage is daarom zeker niet uitgesloten.

4.5.3. Bodem- of grondwaterbeschermingsgebied

De inrichting is niet gelegen in een bodem- of grondwaterbeschermingsgebied.

4.5.4. Stortbesluit bodembescherming

Op het stortlichaam is een percolaatbufferbassin aangebracht. Dit bassin is ca. 11.000 m³ groot en is aangelegd met als doel tijdelijk percolaat te kunnen bergen. Deze tijdelijke opslag van percolaat is nodig in periodes dat in korte tijd veel regen valt en te weinig gezuiverd percolaat kan worden afgevoerd. Ook is dit nodig in de periode dat onderhoud verricht wordt aan de PWZI en wanneer de percolaatdrainageleidingen moeten worden doorgespoten cq. hieraan onderhoud moet worden verricht.

Verzocht wordt voorschrift 2.5 van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2008 inzake het gebruik van het calamiteitenbassin te wijzigen. Het bassin is aangevraagd als calamiteitenbassin dat in bepaalde omstandigheden gebruikt kan worden om bijvoorbeeld hevige regenval op te kunnen vangen en onderhoud te kunnen plegen. Het onderhoud van de percolaat- en signaleringsdrainages is de laatste jaren niet conform de voorschriften verricht, met name omdat te veel water in het stortlichaam aanwezig was. Door de aanleg van het calamiteitenbassin zijn deze problemen opgelost. Als dit bassin als permanent bufferbassin gebruikt wordt, is de extra buffercapaciteit voor calamiteiten en onderhoud weer verdwenen. Het gebruik van dit calamiteitenbassin als permanent bufferbassin gaat daarom mogelijk ten koste van de bedrijfsvoering en met name van het onderhoud. De recente historie inzake de problemen met de waterzuivering en de daardoor opgetreden lekkages en de problemen met de periodieke

onderhoudswerkzaamheden onderschrijven dit en zijn van dien aard dat dit bassin alleen gebruikt kan worden waarvoor het is aangelegd: als calamiteitenbassin. Zoals reeds in onze veranderingsvergunning van 18 december 2008 weergegeven is, is een calamiteitenbassin een bassin met een tijdelijke opvang en zal, als om welke reden dan ook permanente extra percolaatopvangcapaciteit nodig is, een additioneel bufferbassin met een permanente opvangcapaciteit gebouwd moeten worden.

Het vervangen van de term calamiteitenbassin door percolaatbufferbassin in voorschriften 2.7, 2.8, 2.9 en 2.11 van de veranderingsvergunning is daarom niet aan de orde. Vanwege de duidelijkheid zullen de voorschriften 2.1 t/m 2.14 van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2008 worden ingetrokken en vervangen door gelijkgenummerde en gelijkkluidend voorschriften met dien verstande dat in deze voorschriften voor het calamiteitenbassin nog slechts deze benaming gehanteerd wordt.

In de veranderingsvergunning zijn voor het calamiteitenbassin voorschriften gesteld. Voorschrift 2.7 van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2008 is met name bedoeld om meer inzicht te krijgen in de besturing van de installatie. Aan dit voorschrift is echter tot op heden door het bedrijf nog steeds geen invulling gegeven. Op grond van 2.9 mag het bassin daarom formeel nog steeds niet gebruikt worden.

Voor wat betreft de opslag van te verwerken extern afvalwater in het calamiteitenbassin in plaats van in tanks merken wij op dat dit evenmin de bedoeling kan zijn. Het calamiteitenbassin ligt op het stortlichaam en die locatie is als losplaats voor tankauto's (per jaar 800 stuks van 25 ton) ook niet akoestisch beschouwd. Het hoeft verder geen nader betoog dat te allen tijde voorkomen moet worden dat bij een eventuele calamiteit het bassin beschadigd raakt, met alle mogelijke gevolgen van dien.

Om het bedrijf ter wille te zijn kunnen we wel instemmen met het tijdelijke gebruik van het calamiteitenbassin voor de verwerking van percolaatwater dat momenteel in het kader van het ongewone voorval als bedoeld in artikel 17 van stortplaats Schinnen afgevoerd moet worden. In deze stortplaats van Deponie Zuid NV is door het jarenlang opbufferen van percolaat in het stort een onbeheersbare situatie ontstaan en als gevolg daarvan is grondwaterverontreiniging opgetreden. Omdat dit afvalwater zo snel mogelijk moet worden afgevoerd, achten wij dit onder aanvullende voorwaarden mogelijk. Om te voorkomen dat in Landgraaf ook weer problemen kunnen ontstaan, kunnen wij alleen toestaan dat het calamiteitenbassin wordt gebruikt voor de opvang /acceptatie van percolaat uit stortplaats Schinnen. Met name aan de vullingsgraad van het bassin en de herkomst van het percolaat zullen voorschriften gesteld worden. De belangrijkste voorwaarden zijn dat het percolaat afkomstig van stortplaats Schinnen moet zijn en dat dit alleen kan als de hoeveelheid percolaat in het calamiteitenbassin minder dan 2.500 m³ bedraagt. De hoeveelheid te accepteren en in dit calamiteitenbassin te lossen percolaat van Schinnen mag in geen geval ertoe leiden dat er meer dan 2.500 m³ in het bassin aanwezig is.

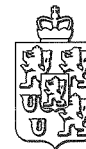
4.6. Energie

Het energieverbruik van de inrichting wijzigt niet.

4.7. Externe veiligheid en brandveiligheid

4.7.1. Besluit risico's zware ongevallen (BRZO) en Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI)

Deze besluiten zijn niet van toepassing.

4.7.2. Brandveiligheid

Overeenkomstig artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat door de vergunninghouder een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld en dat dit vervolgens door de brandweer wordt goedgekeurd. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en -voorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

De in de veranderingsvergunning opgenomen aspecten hebben geen nadelige invloed op de brandveiligheid.

4.8. Geluid

4.8.1. Algemeen

De geluidemissie van de inrichting zal als gevolg van de voorgenomen veranderingen niet wijzigingen. Dat geldt eveneens voor trillingen en indirecte hinder.

4.9. Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik

De veranderingsvergunning heeft geen significante invloed op het grondstofverbruik.

4.10. Lucht

4.10.1. Wet luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit (Wlk) in werking getreden. Samen met de in werkingtreding van de Wlk is onder meer een Bijlage 2 aan de Wm toegevoegd. In deze bijlage zijn de grenswaarden opgenomen die voorheen in het Blk 2005 waren vastgelegd. Daarnaast zijn gelijktijdig met de Wlk de volgende regelingen in werking getreden:

- de algemene maatregel van bestuur "Niet in betekenende mate bijdragen" (Besluit NIBM);
- de ministeriële regeling "Niet in betekenende mate" (regeling NIBM);
- de ministeriële regeling "Beoordeling luchtkwaliteit 2007";
- de ministeriële regeling Projectsaldering luchtkwaliteit 2007.

Bovendien werkt de Minister van VROM nog aan een amvb "Gevoelige bestemmingen". De Wet luchtkwaliteit vormt onderdeel van de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5). De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit Luchtkwaliteit 2005 (BLK 2005).

Emissies van zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (PM10), looddeeltjes, koolmonoxide (CO), en/of benzeen die binnen de inrichting ontstaan in een hoeveelheid van meer dan 1% van de grenswaarden dienen te worden getoetst aan de grenswaarden zoals genoemd in Bijlage 2 bij de Wm.

In het kader van de Wlk hoeven projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging echter niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Het besluit NIBM definieert het begrip NIBM als een project dat minder dan 1% van de

grenswaarden bijdraagt aan de achtergrondwaarde. Dit komt overeen met bijdrage van 0,4 microgram/m³ voor fijn stof en NO₂ (zijnde 1% van grenswaarde 40 µg/m³).

Toetsing

De gevraagde wijzigingen van de voorschriften heeft geen relevante emissies van fijnstof of andere in de Wlk genoemde stoffen tot gevolg.

4.10.2. Nederlandse emissie Richtlijn (NeR)

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De emissies van de inrichting veranderen niet als gevolg van de verzoeken om wijziging van de voorschriften.

4.10.3. Geur

De geuremissie van de inrichting verandert niet als gevolg van de verzoeken om wijziging van de voorschriften.

4.11. Verkeer en vervoer en visuele hinder

De verzoeken om wijziging van de voorschriften hebben geen invloed op het verkeer en vervoer binnen de inrichting. Visuele hinder als gevolg van de aangevraagde wijzigingen is evenmin aan de orde.

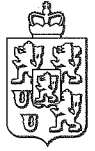
5. Terinzagelegging zienswijzen/adviezen

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 22 oktober tot en met 2 december 2009 ter inzage gelegen in het Gouvernement te Maastricht (bureau bibliotheek) en in het gemeentehuis van Landgraaf. Tevens was de ontwerpbeschikking via internet (www.limburg.nl) in te zien. Binnen deze termijn zijn zienswijzen ontvangen van Deponie Zuid NV. Deze zienswijzen, gedateerd op 30 november 2009 ingekomen op 1 december 2009, luiden samengevat als volgt:

Zienswijze 1

In ons verzoek om wijziging van voorschrift E.3.3.d van de veranderingsvergunning hebben wij u verzocht om de verplichting om aanwezig water wekelijks te analyseren te veranderen in 2 maal per jaar, de analyses worden dan meegenomen in de grondwatermonitoring die we reeds twee maal per jaar uitvoeren. In het ontwerpbesluit heeft u aangegeven niet met dit verzoek te kunnen instemmen omdat het doel van de signaleringsdrainage is tijdig en snel te signaleren of water uit het stort komt en of sprake is van een lekkage. Het onderzoeken van de aanwezigheid van water is daarom op een frequentie van 1 maal per week vastgesteld. Inherent aan dit systeem is dat als er sprake is van de aanwezigheid van water ook bepaald moet worden of dit water mogelijk uit het stort komt en dus percolaat bevat. Dit is alleen vast te stellen op basis van een analyse als bedoeld in voorschrift E.3.5. Als dit slechts twee keer per jaar gecontroleerd wordt, kan het een half jaar duren voordat een lekkage wordt getraceerd.

Uw opmerking dat vaststelling of het in de signaleringsdrainage aanwezige water percolaat betreft alleen plaats kan vinden door het water te onderzoeken op de parameters zoals omschreven in voorschrift E.3.5 is volgens ons onjuist. De kwaliteit van het vrijkomende water wordt wekelijks organoleptisch gecontroleerd (hoeveelheid, kleur en geur). Op basis van deze bevindingen kan al een eerste conclusie van een percolaatbeïnvloeding gegeven worden aangezien door een percolaatbeïnvloeding het

vrijkomende water donkerder van kleur is. De constatering uit de grondwatermonitoringsrapportage betreffende de lekkage nabij signaleringsdrain 340 bijvoorbeeld was op basis van de organoleptische waarnemingen vastgesteld vóórdat de analysegegevens bekend waren! Door het vrijkomende water te analyseren op een pakket met stortplaatsspecifieke parameters kunnen de bevindingen van de organoleptische waarnemingen gestaafd worden. Wij stellen voor om de controle van de signaleringsdrainage als volgt op te pakken:

- Wekelijks controle op aanwezigheid water in signaleringsdrainage;
- Veldwaarnemingen (hoeveelheid, kleur en geur) bepalen en vastleggen;
- Veldwaarnemingen uitbreiden met geleidbaarheidsmeting, deze parameter geeft een eerste indicatie van een afwijkende kwaliteit tijdens de controle;
- Indien geleidbaarheid in hetzelfde gebied ligt als tijdens voorgaande ronden (stijging < 500 $\mu\text{S}/\text{cm}$), geen aanvullende actie, bij afwijkende waarden (stijging > 500 $\mu\text{S}/\text{cm}$), monsternamen en analyse op stortplaatsspecifieke gidsparameters (Stikstof Kjeldahl/Ammonium-stikstof en CZV) om invloed eventuele lekkage vast te stellen. Analyse op uitgebreider pakket geeft geen aanvullende informatie over de mogelijke beïnvloeding door percolaat. Tijdens de reguliere monitoringsronde die tweemaal per jaar wordt uitgevoerd wordt het pakket, zoals omschreven in voorschrift E3.5 geanalyseerd;

De signaleringsdrainage staat continue open, waarbij het vrijkomende water wordt opgevangen, de signaleringsdrainage doet hierbij dus dienst als extra percolaatdrainage in het geval van een lekkage van de eerste folielaag. Onder de signaleringsdrainage is nog een tweede folielaag en minerale laag aanwezig, waardoor bij een percolaatlekkage nog niet direct een risico voor het milieu ontstaat; Deze gegevens worden in een rapportage verwerkt die elk kwartaal wordt doorgestuurd naar de provincie. Door deze strategie ontstaat een duidelijk beeld en verloop van de aangetroffen waterhoeveelheden en -kwaliteit.

Zienswijze 2

In ons verzoek om wijziging van de voorschriften hebben wij u verzocht om voorschrift 2.5 van bijlage 1 van de veranderingsvergunning zodanig aan te passen dat het bufferbassin permanent gebruikt zou kunnen worden zodat het aan te leveren extern afvalwater in het bufferbassin geloosd en opgeslagen zou kunnen worden. Verder hebben wij u verzocht om de term "calamiteitenbassin" in voorschriften 2.7, 2.8, 2.9 en 2.11 (bijlage 1 veranderingsvergunning) te wijzigen in "percolaatbufferbassin".

In het ontwerpbesluit geeft u aan om diverse redenen hiermee niet te kunnen instemmen. Wij merken daarover het volgende op:

- A Gesteld mag worden dat de operationaliteit c.q. de bedrijfsvoering van de PWZI centraal staat. Als de PWZI naar behoren werkt is de kans op een calamiteit klein. Proces en rendabiliteit worden weer bepaald door de continuïteit waar de installatie op draaien kan. Deze continuïteit is afhankelijk van de toevoer van percolaatwater naar de installatie. Als de PWZI stilvalt dan kost het geruime tijd om deze weer op te starten (er moet nieuwe biomassa geënt worden) Zowel Provincie Limburg als Essent Milieu (zie het percolaatbeheersysteem, bijlage 2 van onze brief d.d. 20 mei 2009, kenmerk U.09.00906) hebben als eis gesteld dat het water in het stortlichaam op een zo laag mogelijk niveau gehouden wordt. Uiteraard is de meest ideale situatie dat vrijkomend percolaatwater vanuit het stortlichaam direct afgevoerd wordt naar de PWZI. Wij hebben echter

ervaren dat Landgraaf een redelijk goed doorlatend afvalpakket heeft waardoor, neerslag gerelateerd, een grillig patroon ontstaat aan vrijkomend water. Wij noteren periodes dat de pompen in de tunnel continue draaien maar ook nagenoeg stilstaan. Als voeding voor een waterzuiveringsinstallatie is dit erg riskant. De installatie heeft een bandbreedte van ± 4 tot 7 m^3 per uur. Wijzigingen hierin kunnen doorgevoerd worden met maximaal $0,5 \text{ m}^3/\text{uur}$ eenmaal per 48 uur, met alle risico's van dien. Nu wij in de situatie verkeren dat er geen water meer in het stort gebufferd wordt is grotere alertheid geboden t.o.v. de waarden van het percolaatwater (een hevige regenbui resulteert in totaal ander percolaatwater als in de periode dat wij gebufferd water uit het stortlichaam onttrekken) alsmede op voldoende toevoer van te zuiveren water. In voormelde percolaatbeheersysteem is hierover reeds het volgende vermeld: "In de zomer is er daarnaast bij droge perioden, bij een periode van een stabiele percolaatvoer, soms maar net voldoende water om de zuivering te voeden. Het is in de huidige situatie tevens niet mogelijk om het percolaat als een homogene stroom naar de zuivering te brengen, waardoor er sterke wisselingen in de vervuilingbelasting van de zuivering voorkomt".

Huidige situatie:

Vrijkomend percolaatwater stroomt vanuit percolaatdrainages via dienstleidingen naar de pompput van de tunnel. De pompen kunnen in deze situatie communicerend werken zodat de PWZI gevoed wordt vanuit de pompput en het overtollige water (dat niet direct verwerkt kan worden in de PWZI) bij hoog niveau pompput naar het bassin gepompt wordt.

In de maanden juni tot en met september 2009 is in totaal circa 15 cm neerslag gevallen. Dat is slechts 15 % van de gemiddelde neerslag per jaar in 4 maanden. Dit is te weinig om de PWZI draaiend te houden. Het is daarom van belang dat, wanneer er te weinig water vanuit de tunnel vrijkomt, de installatie automatisch het bassin aanspreekt voor toevoer. De borging van stabiele waarden zijn dan weer afhankelijk van de hoeveelheid opgeslagen water in het bassin. Door voldoende buffering van eigen percolaatwater (dat al behoorlijk in kwaliteit kan variëren) en extern afvalwater wordt de kwaliteit van het te zuiveren water gelijkmatiger en kan worden voorkomen dat de biologie en het zuiveringsproces schade kan oplopen en het zuiveringsrendement omlaag gaat. Een continue vulgraad van 25 % van de buffer zijnde 2500 m^3 zou minimaal gegarandeerd moeten zijn om de bedrijfsvoering van de PWZI veilig te stellen.

Het aanwezige percolaatbufferbassin is ca. 11.000 m^3 groot en mag volgens de veranderingsvergunning maximaal 90% gevuld zijn. Er is derhalve bij permanent gebruik van het bufferbassin ruim voldoende extra buffercapaciteit (7.400 m^3) voor calamiteiten en onderhoud.

- B Zoals reeds vermeld heeft het aanwezige bufferbassin ruim voldoende capaciteit voor zowel voldoende buffering voor gegarandeerde homogene toevoer naar de PWZI als voor extra buffercapaciteit bij calamiteiten en onderhoud.

Het bassin is onlangs geïnspecteerd op vloeistofdichtheid, daarbij is geconcludeerd dat het bassin vloeistofdicht is (het inspectierapport is met het verzoek om wijziging voorschriften d.d. 11 augustus 2009 meegezonden). Het vullen gebeurt door tankauto's die op de losplaats de permanent bij het bassin aanwezige slang aankoppelen en vervolgens het percolaat overpompen naar het bassin. Vanuit het bassin loopt vervolgens een persleiding rechtstreeks naar de PWZI. Er wordt daarmee voldaan aan de gestelde eisen die de veranderingsvergunning stelt aan het bassin. Buiten dit feit bevindt het bassin zich op het stortlichaam, dit is voorzien van een driedubbele

onderafdicting. Wij zijn derhalve van mening dat een additioneel bufferbassin geen toegevoegde waarde of extra veiligheid biedt en alleen maar leidt tot onnodige kosten.

- C Zoals uit ons relaas bij A blijkt is het wel onze bedoeling om extern afvalwater in het bufferbassin op te slaan. Gezien het belang voor de continuïteit voor de PWZI kan buffering ter voeding van de PWZI niet via tanks omdat deze dan wel erg groot zouden moeten worden.
- D In het bij de aanvraag revisievergunning gevoegde akoestisch rapport is inderdaad het lossen van extern afvalwater middels tankauto's op het stortlichaam niet beschouwd. In ons verzoek hebben we echter het volgende opgemerkt:
- “De verhoging van de hoeveelheid te verwerken extern afvalwater en de daaraan gekoppelde extra vervoersbewegingen (2 vrachten per dag) zullen qua geluidbelasting geen verhoging geven van de vergunde geluidsbelasting aangezien er aanmerkelijk minder gestort wordt dan de hoeveelheid waarvan men bij het akoestisch onderzoek vanuit gegaan is”. Voor terrein B (het stortlichaam) zijn in het akoestisch rapport ten behoeve van storten 63 vrachten per dag beschouwd. Ook zijn er op terrein B nog vrachten beschouwd ten behoeve van op- en overslag afval-, bouw-, grond- en hulpstoffen, ten behoeve van biologische grondreiniging en ten behoeve van op- en overslag/bewerken van groenafval. Ook is aanlevering van 5.000 ton extern afvalwater, zijnde 1 vracht per dag beschouwd. De 2 extra vervoersbewegingen per dag als gevolg van aanvullende aanlevering van 15.000 ton extern afvalwater per jaar vallen daar ruim binnen.

Wij verzoeken u daarom om de voorschriften conform ons eerder gedane verzoek te wijzigen.

Overwegingen ten aanzien van de ingekomen zienswijzen

Ad 1

Het doel van de signaleringsdrainage is tijdig en snel signaleren of water uit het stort komt en of sprake is van een lekkage van de percolaatdrainage. Als er sprake is van de aanwezigheid van water moet ook bepaald worden of dit percolaatwater is of niet en dat kan niet alleen op basis van organoleptische waarnemingen. In beginsel kan dit alleen op basis van een analyse als bedoeld in voorschrift E.3.5.

Voorschrift E.3.3.d van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2008 vereist dat wekelijks wordt gecontroleerd of water in de signaleringsdrainages aanwezig is of niet. Indien water aanwezig is gelden aanvullende eisen. Naast het vaststellen van de hoeveelheid moet de kleur, de helderheid en de geur van het water organoleptisch beoordeeld worden en dient het water te worden bemonsterd conform voorschrift E.3.5 en dient te worden beoordeeld of sprake is van percolaat of niet.

De stelling dat de lekkage nabij signaleringsdrain 340 alleen op basis van de organoleptische waarnemingen vastgesteld is en dat dit gebeurd is voordat de analysegegevens bekend waren is niet alleen oncontroleerbaar maar vooral ook niet relevant. Ten tijde van deze lekkage stonden de signaleringsdrains standaard dicht en was er een heel ander controleregime van deze drains en werden deze slechts twee maal per jaar gecontroleerd.

Voorschrift E.3.3.d is in het kader van de veranderingsvergunning van 18 december 2008 juist gewijzigd

omdat door het dicht staan van deze signaleringen en de beperkte controlefrequentie pas erg laat geconstateerd werd dat er problemen waren. Omdat de vastgestelde hoeveelheden water in de huidige situatie minimaal is, de emballage waarin dit wordt opgevangen geen heldere en schone monsterflessen zijn en omdat de organoleptische bemonstering slechts indicatief kan zijn, zijn verdere analyses noodzakelijk om aan te kunnen tonen of het water uit de stortplaats komt. Het vrijkomende water dient daarom te worden geanalyseerd op een pakket stortplaatsspecifieke parameters.

In haar zienswijze stelt Deponie Zuid NV voor om de controle van de signaleringsdrainage als volgt op te pakken:

- Wekelijks controle op aanwezigheid water in signaleringsdrainage;
- Veldwaarnemingen (hoeveelheid, kleur en geur) bepalen en vastleggen;
- Veldwaarnemingen uitbreiden met geleidbaarheidsmeting, deze parameter geeft een eerste indicatie van een afwijkende kwaliteit tijdens de controle;
- Indien geleidbaarheid in hetzelfde gebied ligt als tijdens voorgaande ronden (stijging < 500 $\mu\text{S}/\text{cm}$), geen aanvullende actie, bij afwijkende waarden (stijging > 500 $\mu\text{S}/\text{cm}$), monsternamen en analyse op stortplaatsspecifieke gidsparameters (Stikstof Kjeldahl/Ammonium-stikstof en CZV) om invloed eventuele lekkage vast te stellen. Analyse op uitgebreider pakket geeft geen aanvullende informatie over de mogelijke beïnvloeding door percolaat. Tijdens de reguliere monitoringsronde die tweemaal per jaar wordt uitgevoerd wordt het pakket, zoals omschreven in voorschrift E3.5 geanalyseerd.

De eerste twee zijn al in de vigerende vergunning en het voorschrift opgenomen. Voor wat betreft de geleidbaarheid geldt dat dit slechts 1 van de 13 parameters is die op grond van voorschrift E.3.5 en het Stortbesluit Bodembescherming als stortplaatsspecifieke parameters zijn aangemerkt. Wie deze analyse doet en of dit conform de daarvoor geldende norm gebeurt wordt niet vermeld. Tot slot geldt dat de geleidbaarheid niet getoetst wordt aan een standaardwaarde maar aan een niet nader gemotiveerde toename van de geleidbaarheid terwijl ook bij een lichte stijging nog geen actie ondernomen wordt. In het geval er sprake is van een sterke stijging wordt tot slot slechts een beperkt aantal parameters onderzocht. Dit strookt niet met de ter zake geldende bepalingen van het stortbesluit. Gelet op de functie van de signaleringsdrainage en de bijbehorende controle kunnen wij noch met het verzoek om wijziging van de voorschriften, noch met het voorstel uit de zienswijze instemmen.

Zienswijze 2

Ad A

De operationaliteit c.q. de bedrijfsvoering van de PWZI staat inderdaad centraal. De Provincie Limburg heeft inderdaad als eis gesteld dat het percolaatwater op een zo laag mogelijk niveau moet worden gehouden. De aanleiding van deze eis is het feit dat jarenlang geen adequaat onderhoud aan de percolaatdrainage kon worden gedaan omdat teveel water in het stortlichaam gebufferd is. Als gevolg hiervan is op twee plaatsen percolaatwater uitgetreden. In het kader van deze ongewone voorvallen zijn maatregelen getroffen en geëist. Het adequaat afvoeren van percolaat hoort daarbij maar is ook gewoon een eis uit het Stortbesluit. Het begrip zo laag mogelijk is echter niet nader gedefinieerd. Wel is de maximale hoogte van het percolaat beperkt. Als een maximumniveau overschreden wordt dient het percolaat naar het calamiteitenbassin te worden gepompt.

Of Essent Milieu ook geëist heeft dat de percolaatwaterstand zo laag mogelijk moet worden gehouden is onbekend maar dat kan naar ons idee alleen een bedrijfsvoeringsaspect zijn. In ieder geval mag het niveau nooit zo laag te zijn dat er gevaar bestaat voor het stilvallen van de aanvoer naar de PWZI. In het stortlichaam c.q. de percolaatopvang mag dus een zekere hoeveelheid percolaat aanwezig zijn. De bedrijfsvoering moet zodanig zijn dat er tussen een minimum en een maximum niveau gewerkt kan worden. Alleen als het maximale niveau, waaraan wij een eis gesteld hebben, overschreden wordt kan het calamiteitenbassin gebruikt worden. Uitsluitend in dat geval is buffering in het calamiteitenbassin toegestaan. Het functioneren van de PWZI is niet direct gerelateerd aan de locatie waar het percolaat wordt opgeslagen. Of dit water rechtstreeks uit de percolaatputten onder de stort of uit het calamiteitenbassin aangevoerd, maakt voor de zuivering geen verschil.

In de zienswijze is aangegeven dat de installatie een bandbreedte heeft van ± 4 tot 7 m^3 per uur. Dat is 96 tot 168 m^3 per dag. Ook is vermeld dat wijzigingen maar op een beperkt tempo doorgevoerd kunnen worden (maximaal $0,5 \text{ m}^3/\text{uur}$ eenmaal per 48 uur). De capaciteit van 4 tot 7 m^3 per uur (gemiddelde $5,5 \text{ m}^3$ per uur of 132 m^3 per dag) strookt echter niet met de aanvraag uit 2005. Ook de opgegeven maximale procesflow van $8,4 \text{ m}^3/\text{uur}$ ($201,6 \text{ m}^3$ per dag) wijkt af. Volgens de aanvraag om een revisievergunning van 14 juli 2005 had de toenmalige installatie een gemiddelde capaciteit van 120 m^3 per dag en zou de installatie worden uitgebreid tot een capaciteit van 250 m^3 per dag. Omdat de benodigde capaciteit volgens deze aanvraag 180 m^3 per dag bedraagt, is na uitbreiding capaciteit over en kan maximaal 70 m^3 extern afvalwater per dag verbruikt worden. De aanvoer van extern afvalwater is met dit uitgangspunt vergund.

In het verzoek om wijziging van de voorschriften is in bijlage 3 een waterbalans opgenomen. Uit deze waterbalans blijkt het volgende:

1. In 2009 is in totaal 57.135 m^3 ($22.741 + 31.977 + 2.416$) percolaat ontstaan. Dat is gemiddeld $156,5 \text{ m}^3$ per dag. Als de maximale capaciteit 73.584 m^3 bedraagt, was de restcapaciteit in 2009 slechts 16.449 m^3 . Daarbij is tevens 4.990 m^3 extern afvalwater verwerkt zodat de installatie in 2009 gemiddeld $170,2 \text{ m}^3$ per dag of $7,1 \text{ m}^3$ per uur verwerkt heeft.
2. De percolaataanvoer naar de PWZI was min of meer constant. Minimaal 4.084 m^3 ofwel $5,5 \text{ m}^3$ per uur in januari en maximaal 5.454 m^3 ofwel $7,3 \text{ m}^3/\text{uur}$ in maart. Daarbij is het opvallend dat juist in de maand met het grootste overschot (januari) de aanvoer naar de PWZI het laagste was. Het verschil in die maand is 3.635 m^3 .
3. Alleen in de maanden mei en juni was er minder dan 4 m^3 percolaat per uur beschikbaar. In mei was dat 1.523 m^3 , een tekort van 1.453 m^3 , in juni 1.028 m^3 (tekort 1.852 m^3).
4. In de maanden januari, februari, oktober, november en december was er meer dan $8,4 \text{ m}^3$ percolaat beschikbaar. Het overschot in deze maanden ten opzichte van de maximale flow van $8,4 \text{ m}^3$ per uur bedroeg 1.479 m^3 (januari), 1.312 m^3 (februari), 535 m^3 (oktober), 1.237 m^3 (november) en 910 m^3 (december). Totale overschot is 5.473 m^3 . Als wordt uitgegaan van een maximale verwerking van 7 m^3 per dag, bedraagt het totale overschot nog $33,6 \text{ m}^3$ per dag extra ofwel $5.073,6 \text{ m}^3$ extra waardoor het totale overschot in deze periode meer dan 10.500 m^3 bedraagt.
5. Ondanks een overschot aan percolaat is in de maanden oktober, november en december extern afvalwater "verwerkt". In totaal 2.135 m^3 .

De belangrijkste conclusies zijn:

- In 2009 is geen sprake geweest van het droogvallen van de PWZI. De minimale aanvoer is in elke maand ruimschoots gerealiseerd. Gelet op de totale hoeveelheid percolaat is bij een juiste bedrijfsvoering onder normale omstandigheden een minimale hoeveelheid percolaatwater voor de PWZI aanwezig.
- Het calamiteitenbassin met een inhoud van maximaal 90% van 11.000 m³ is nodig om percolaatoverschot in bepaalde perioden op te kunnen vangen. Uitgaande van de gegevens van 2009 is deze inhoud feitelijk maar net toereikend voor de overschotten uit de wintermaanden.
- Als de PWZI om een of andere reden in de winterperioden uitvalt of niet op maximale capaciteit kan draaien is het twijfelachtig of het calamiteitenbassin altijd voldoende groot is voor het opvangen van de overschotten.
- Gelet op het vorige punt betekent het aanvoeren van extern percolaatwater in maanden met een percolaatoverschot het vergroten van het risico op problemen met te veel water.
- Dat het in de huidige situatie niet mogelijk zou zijn om het percolaat als een homogene stroom naar de zuivering te brengen onderschrijven wij niet. Het tegendeel blijkt uit de waterbalans.
- Het calamiteitenbassin is daarom nodig om te voorkomen dat het percolaat in het stortlichaam boven het maximale niveau stijgt en kan daarom niet fungeren als permanente waterbuffer waar ook extern afvalwater wordt gebufferd.

In haar zienswijze merkt het bedrijf op dat zij ervaren dat Landgraaf een redelijk goed doorlatend afvalpakket heeft waardoor, neerslag gerelateerd, een grillig patroon ontstaat aan vrijkomend water. Er worden periodes genoteerd dat de pompen in de tunnel continu draaien maar ook nagenoeg stilstaan. We merken op dat in de aanvraag en in de zienswijze geen gegevens over de draaiuren en de capaciteit van de pompen zijn opgenomen. Ook kan geen relatie gelegd worden met de hoeveelheid neerslag en de hoeveelheid percolaat omdat deze gegevens ook niet in het verzoek zijn opgenomen. Dat pompen meer of minder draaien is echter inherent aan de neerslag en is, zoals al eerder opgemerkt, voor het functioneren van de PWZI niet direct relevant. Deze heeft alleen een minimale hoeveelheid percolaat nodig. De bedrijfsvoering van de installatie moet zodanig worden ingeregeld dat de afvoer van percolaat naar de PWZI zodanig is dat dit binnen de ontwerpmarges van de installatie valt. Het is aan de vergunninghouder om de afvoer van het percolaat binnen deze marges te verzorgen. Om te voorkomen dat de PWZI in de droge perioden onvoldoende water krijgt zal daarom tijdig de verwerkingscapaciteit moeten worden teruggedraaid. Als ook de overschotten van de wintermaanden in het percolaatbassin verwerkt zijn, is in het geval van een calamiteit (een zeer droge periode) vervolgens nog minimaal 500 m³ water uit het calamiteitenbassin beschikbaar en kan extern afvalwater worden verwerkt.

Verder wordt opgemerkt dat de neerslag min of meer direct uitspoelt uit de stort en resulteert in totaal ander percolaatwater dan het gebufferd percolaat. Dit wordt ook op geen enkele wijze onderbouwd. Het suggereert dat een hevige regenbui min of meer direct in de PWZI terecht zou kunnen komen, hetgeen naar ons idee feitelijk onmogelijk is. Niet alleen is het snel doorstromen van het stortlichaam vanwege de aarde van een stortlichaam en de dikte van het afvalpakket niet aannemelijk maar een regenbui in een natte periode zal verdund worden in het gebufferde water in de percolaatput terwijl in een droge periode het water grotendeels zal verdampen en adsorberen en geabsorbeerd worden in het droge afvalpakket.

In de zienswijze is overigens opgemerkt dat de minimaal 2.500 m³ percolaat in het calamiteitenbassin aanwezig moet zijn om de bedrijfsvoering van de PWZI veilig te stellen. Deze hoeveelheid, die afwijkt van

het oorspronkelijke verzoek waarin het hele bassin als opslag gebruikt zou worden, is niet nader onderbouwd en kan zeker niet uit de waterbalans worden afgeleid. In het ontwerpbesluit hebben wij voor het aanpakken van percolaatproblemen bij een andere stortplaats van het bedrijf (locatie Schinnen) een voorschrift opgenomen dat uitsluitend hiervoor het calamiteitenbassin mag worden gebruikt en daarbij de voorwaarde gesteld dat de vulgraad niet meer dan 2.500 m³ mag bedragen. De aanwezige restcapaciteit van het calamiteitenbassin is dan nog 7.400 m³. Zoals uit het vorenstaande blijkt is het allerm minst zeker of dat in alle gevallen voldoende is. Dat geldt met name bij een langdurige bovengemiddelde neerslag of bij uitval of een niet maximale werking van de PWZI. Met het gebruik van het calamiteitenbassin als permanente waterbuffer kunnen wij daarom niet instemmen.

Ad B

Ten aanzien van de capaciteit van het aanwezige bufferbassin verwijzen we naar het gestelde onder ad A. Het inspecteren van het bassin op vloeistofdichtheid is een voorwaarde uit de vergunning. Voor het lossen van tankauto's zijn voorwaarden aan de vergunning verbonden. In de oorspronkelijke aanvraag is sprake van een opslagtank nabij de PWZI. Voor wat betreft de opslag van extern afvalwater blijven wij vanwege de functie van het calamiteitenbassin van mening dat hiervoor een separate voorziening voor moet worden gerealiseerd.

Ad C

Lozen van 20.000 m³ afvalwater vanuit tanks of een bufferbassin komt overeen met gemiddeld 55 m³ per dag of 80 m³ per werkdag. Een tank of beter een bassin hoeven daarom niet buitensporig groot te zijn. Als sprake is van incidentele aanvoer kan dat via een tank, als de aanvoer structureel is een bassin een betere oplossing. Als voorbeeld kunnen de vijf ondergrondse tanks bij stortplaats Montfort dienen. Deze tanks hebben in totaal een inhoud van 1.500 m³ en worden gebruikt voor het sturen van de PWZI en de acceptatie van extern afvalwater

Ad D

De aanvoer van extern afvalwater en de daaraan gekoppelde extra vervoersbewegingen (2 vrachten per dag) zullen qua geluidbelasting waarschijnlijk geen verhoging van de vergunde geluidsbelasting geven maar dat laat onverlet dat het niet beschouwd is. Alleen omdat de inrichting niet op volle capaciteit geëxploiteerd wordt (omdat veel minder aangevoerd wordt dan vergund is) kan worden gesteld dat de twee extra bewegingen in plaats van twee andere bewegingen plaatsvinden. Louter vanuit akoestisch oogpunt is de aanvoer van extra afvalwater inpasbaar binnen de huidige vergunning en is daarom ook vergund (zie voorschrift 1.1).

6. Besluit

Wij besluiten

- aan Deponie Zuid NV een veranderingsvergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, onder b en c, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting aan de Europaweg 179 te Landgraaf en de verwerkingscapaciteit voor extern afvalwater te verhogen van 5.000 m³ naar 20.000 m³ per jaar;
- dat de aanvraag deel uitmaakt van de vergunning tenzij daarvan op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften mag of moet worden afgeweken;
- op grond van artikel 8.24, lid 1, van de Wet milieubeheer dat de revisievergunning van Deponie Zuid NV d.d. 4 april 2006 (kenmerk 2005/34087) als volgt wordt gewijzigd:
 - voorschrift A.4 wordt ingetrokken en vervangen door een gelijkgenummerd voorschrift A.4;
 - het wijzigen van het CAR-protocol voor zover het de steekproefsgewijze bemonstering van asbest betreft;
- voorschrift E.3.3.d van de revisievergunning d.d. 4 april 2006 niet te wijzigen;
- voorschrift 2.5 van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2008 niet te wijzigen;
- de voorschriften 2.1 t/m 2.14 van de veranderingsvergunning d.d. 18 december 2009 in te trekken en te vervangen door gelijklopende voorschriften met als doel de benaming van het calamiteitenbassin te uniformeren;
- opslag van te verwerken extern afvalwater in calamiteitenbassin alleen toe te staan voor zover het percolaatwater van stortplaats Schinnen betreft dat in het kader van een ongewoon voorval moet worden afgevoerd en daarvoor in de vergunning voorschrift 2.15 op te nemen;
- dat aan deze vergunning de volgende, in bijlage 1 opgenomen voorschriften verbonden zijn.

7. Rechtsbescherming

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepsschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, wordt het besluit niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

8. Slotbepaling:

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

- a. aanvrager van de vergunning, zijnde Deponie Zuid NV;
- b. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Landgraaf;
- c. Waterschap Roer en Overmaas, Afdeling beheer, Postbus 185, 6130 AD Sittard.
- d. VROM-Inspectie Regio Zuid, Postbus 850, 5600 AW Eindhoven;

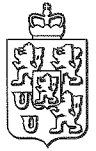
Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

[Redacted signature]

mw. mr. L.M. Kobes LL.M.
wnd. afdelingshoofd
Vergunningen en Subsidies

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften veranderingsvergunning

Bijlage 1

1. Verwerkingscapaciteit extern afvalwater

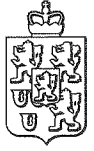
- 1.1. Binnen de inrichting mag maximaal 20.000 m³ per jaar van buiten de inrichting afkomstig afvalwater verwerkt worden.
- 1.2. Asbesthoudend afval hoeft in het kader van de fysieke acceptatie op de stortplaats niet steekproefsgewijs te worden gecontroleerd.

2. Calamiteitenbassin percolaatwater

- 2.1. Het calamiteitenbassin dient vloeistofdicht en voldoende sterk te zijn. De kaden en de onderafdichting van het calamiteitenbassin moeten zijn voorzien van een vloeistofdichte constructie. Deze constructie dient te voldoen aan de eisen van de Richtlijn onderafdichting. Controle en inspectie van dit bassin dient te geschieden conform de voorschriften E.3.2 en E.3.4.
- 2.2. De constructie van het calamiteitenbassin moet voldoende sterk zijn en in staat zijn de krachten, die ontstaan tijdens vullen en opslag van percolaat te allen tijde te weerstaan.
- 2.3. Het calamiteitenbassin dient elk jaar te worden geïnspecteerd op verzakkingen, grondverschuivingen en afwatering. Zodra verzakkingen of grondverschuivingen worden geconstateerd, dienen onverwijld doeltreffende maatregelen tot herstel te worden getroffen. De resultaten van deze inspecties dienen jaarlijks, dan wel onmiddellijk na een ongewoon voorval, middels een rapportage aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
- 2.4. Het percolaat dient zodanig te worden ingebracht, dat deze zich zowel tijdens als na het inbrengen steeds binnen de kaden en tenminste 25 cm onder de kruin daarvan bevindt.
- 2.5. Percolaatwater mag uitsluitend in het calamiteitenbassin worden opgeslagen indien dit percolaatwater niet in de rioolwaterzuivering verwerkt kan worden. Tijdelijke opslag van percolaat is derhalve alleen toegestaan als:
 - de percolaatwaterzuivering vanwege een calamiteit of vanwege onderhoudswerkzaamheden niet operationeel is;
 - de percolaatwaterzuivering vanwege onderhoudswerkzaamheden slechts een beperkte capaciteit heeft;
 - het stortlichaam volledig droog moet zijn vanwege onderhoud en inspectie van de percolaatdrainagesysteem.Het calamiteitenbassin dient zo spoedig mogelijk na het beëindigen van deze situaties te worden geleegd. Daarbij mag maximaal 500 m³ percolaat/hemelwater permanent in het bassin aanwezig zijn.

- 2.6.** Het vullen en het ledigen van het calamiteitenbassin mag uitsluitend geschieden met stationaire voorzieningen en installaties (leidingen, pompen).
- 2.7.** Uiterlijk binnen drie maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient een exacte tekening ter goedkeuring te worden overgelegd waarin de voor het calamiteitenbassin noodzakelijke aanpassing van de technische installatie op detailniveau is weergegeven. Daarbij dient tevens inzicht te worden verschaft over de wijze waarop deze installaties bestuurd worden.
- 2.8.** Het automatisch verpompen van percolaat naar het calamiteitenbassin is alleen toegestaan onder de voorwaarden dat:
- in de tunnel ten minste twee pompen aanwezig zijn waarbij in de standardsituatie door de eerste pomp naar de PWZI gepompt wordt en de tweede pomp, in het geval dat de eerste vanwege een calamiteit afschakelt, percolaat naar het calamiteitenbassin verpompt danwel
 - een schakelklep in de pompleiding aanwezig is die in het geval dat de vloeistofniveaus in zowel de PWZI als de percolaatbuffer in de tunnel te hoog staan en daarbij de afvoer naar het gemeente riool maximaal is, zodanig schakelt dat het percolaat vanuit de tunnel naar het calamiteitenbassin verpompt wordt.
- 2.9.** Het gebruik van het calamiteitenbassin zonder de in voorschrift 2.7 bedoelde goedkeuring is verboden.
- 2.10.** Percolaatwater mag slechts in het calamiteitenbassin worden verpompt nadat vooraf gecontroleerd is dat de kleilaag intact is en in goede staat van onderhoud verkeert.
- 2.11.** Het ledigen van het calamiteitenbassin dient zodanig te geschieden dat het percolaat vanuit het calamiteitenbassin rechtsreeks in de PWZI terecht komt. Het ledigen van het calamiteitenbassin via het stortlichaam, op welke wijze dan ook, is ten strengste verboden.
- 2.12.** Het ledigen van het calamiteitenbassin met een gierton is niet toegestaan.
- 2.13.** Het calamiteitenbassin mag in geen enkel geval voor meer dan 90 procent gevuld zijn.
- 2.14.** In perioden dat het calamiteitenbassin niet of slechts gedeeltelijk gevuld is dienen maatregelen te worden getroffen om te voorkomen dat de kleilaag uitdroogt of op een andere wijze aangetast wordt.
- 2.15.** In afwijking van voorschrift 2.5 mag het calamiteitenbassin onder de volgende voorwaarden worden gebruikt voor de opslag van percolaatwater van stortplaats Schinnen:
- Het percolaat is afkomstig van een ongewoon voorval waarbij percolaatwater afgevoerd moet worden;
 - Het calamiteitenbassin mag als gevolg van de acceptatie van dit percolaat in geen geval meer dan 2.500 m³ water bevatten.
 - Het lossen van percolaat als bedoeld in voorschrift 2.15 mag uitsluitend via een stationaire leiding. De tankwagen moet tijden het lossen en manoeuvreren te allen tijde op minimaal 25 meter afstand van het calamiteitenbassin blijven.

A.4 Bij de toegang van de inrichting moet een bord zijn geplaatst met daarop duidelijk leesbaar:

- de naam van de stortplaats;
- de naam van de vergunninghoudster;
- de naam, het adres en telefoonnummer van de beheerder en de portier;
- het telefoonnummer van de provincie waaraan milieuklachten kunnen worden doorgegeven;
- de openingstijden.